

กพต.รับที่ ๖-๑
วันที่ 23 ธ.ค. 67
เวลา 14.00 น.

อีเมล (eMail)

ส่ง: กพต.

รับที่: ร14124/67

20 ธ.ค. 2567 เวลา 17:15 น.

กวด. 184
วันที่ 20 ธ.ค. 67
เวลา 17.47

ที่ ยธ ๐๔๐๑/๑๕๘๐๕

กระทรวงยุติธรรม

ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่

กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐

๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ผลการพิจารณาข้อเสนอแนะกรณีการบังคับสูญหายบุคคลที่พำนักอาศัยในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อขอลี้ภัยทางการเมือง

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๒๐๑๗๐ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๗

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบรายงานสรุปผลการพิจารณาในภาพรวมต่อข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เรื่อง ข้อเสนอแนะกรณีการบังคับสูญหายบุคคลที่พำนักอาศัยในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อขอลี้ภัยทางการเมือง จำนวน ๑ ฉบับ
๒. รายงานการประชุมเพื่อพิจารณาข้อเสนอแนะกรณีการบังคับสูญหายบุคคลที่พำนักอาศัยในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อขอลี้ภัยทางการเมือง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย กระทรวงยุติธรรมขอเสนอเรื่องผลการพิจารณาข้อเสนอแนะกรณีการบังคับสูญหายบุคคลที่พำนักอาศัยในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อขอลี้ภัยทางการเมือง มาเพื่อคณะกรรมการพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะนำเสนอคณะกรรมการได้ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑๓)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี

มติคณะกรรมการ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๗ มอบหมายให้กระทรวงยุติธรรมเป็นหน่วยงานหลักรับข้อเสนอแนะกรณีการบังคับสูญหายบุคคลที่พำนักอาศัยในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อขอลี้ภัยทางการเมืองของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงกลาโหม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อเสนอแนะดังกล่าว และสรุปผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการดังกล่าวในภาพรวมแล้วส่งให้สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอคณะกรรมการต่อไป

๒. ความเร่งด่วน...

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

ไม่มี

๓. สารสำคัญและข้อเท็จจริง

๓.๑ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้รับเรื่องร้องเรียนกรณีการบังคับสูญหายบุคคลที่พำนักอาศัยในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อขอลี้ภัยทางการเมือง ๔ ราย ซึ่งสูญหายไประหว่างปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ โดยผู้ร้องเห็นว่าเป็นผลจากการที่คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติบังคับใช้มาตรา ๑๑๒ จับกุมและคุมขังบุคคลที่มีความเห็นต่างทางการเมืองจนทำให้บุคคลเหล่านั้นต้องลี้ภัยไปต่างประเทศและถูกบังคับให้สูญหาย

๓.๒ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีความเห็นต่อกรณีตามข้อ ๓.๑ แบ่งออกเป็น ๔ ประเด็น ดังนี้

๓.๒.๑ การบังคับให้บุคคลสูญหายถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงต่อสิทธิขั้นพื้นฐานที่ได้รับรองและคุ้มครองไว้ตามรัฐธรรมนูญ หรือหนังสือสัญญาระหว่างประเทศหลายฉบับ ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ ครอบครัว และคนใกล้ชิด รวมทั้งสังคมโดยรวม รัฐจึงมีหน้าที่ดำเนินการตามกระบวนการของกฎหมายเพื่อให้ทราบถึงสาเหตุของการสูญหายและนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษ รวมถึงจะต้องชดเชยเยียวยาอย่างรอบด้านให้กับญาติหรือครอบครัวของบุคคลที่ถูกบังคับให้สูญหายตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ (International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance : ICPPED) และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕

๓.๒.๒ กรณีการหายตัวไปของบุคคลทั้ง ๔ ราย ซึ่งต่อมาพบศพแล้ว ๒ ราย น่าเชื่อว่าเป็นการบังคับให้บุคคลสูญหายตามความหมายที่ระบุไว้ในอนุสัญญา ICPPED อันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๓.๒.๓ การที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสานความร่วมมือกับประเทศที่เกี่ยวข้องให้อำนวยความยุติธรรมในการสืบสวนสอบสวนติดตามหาตัวผู้กระทำความผิด หรือเพื่อให้ทราบชะตากรรมของผู้ถูกบังคับให้สูญหาย ทำให้การสืบสวนเป็นไปอย่างล่าช้าและไม่มีความคืบหน้าที่ชัดเจน แสดงให้เห็นว่ากฎหมายหรือมาตรการของรัฐในการสืบสวนสอบสวน รวมถึงสนธิสัญญา หรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ทำให้ญาติและครอบครัวของบุคคลที่ถูกบังคับให้สูญหายรู้สึกได้ว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม กระทั่งสิทธิในการรู้ความจริง (Right to know the truth) ที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่ถูกบังคับให้สูญหาย จึงถือเป็นการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๓.๒.๔ พระราชบัญญัติคำตอบแทนผู้เสียหายและคำทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔ ยังไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้ครอบคลุมถึงการเยียวยาทางการเงินในกรณีการบังคับให้บุคคลสูญหาย ทำให้ญาติหรือครอบครัวยังไม่ได้รับการชดเชยเยียวยาตามกฎหมายภายใน รวมทั้งตามมาตรฐานระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้อง ส่งผลกระทบต่อสิทธิที่จะได้รับการชดเชยเยียวยาจากรัฐ จึงเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๓.๓ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้จัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย แบ่งออกเป็น ๓ ประเด็นดังนี้

๓.๓.๑ ให้ตรวจสอบข้อมูลและข้อเท็จจริงกรณีการกระทำที่บุคคลสูญหายทั้ง ๔ ราย จนกว่าจะทราบที่อยู่และชะตากรรมของผู้ถูกบังคับให้สูญหายและรู้ตัวผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติฯ พร้อมทั้งกำหนดมาตรการชดเชยเยียวยาให้แก่ญาติหรือครอบครัวของบุคคลที่ถูกบังคับให้สูญหายและเสียชีวิต ตามหลักการชดเชยเยียวยา ตามความเห็นทั่วไปฉบับที่ ๓ ของคณะกรรมการประจำอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ และแจ้งผลการดำเนินการ ตลอดจนความคืบหน้า ให้ญาติหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกบังคับให้สูญหายและเสียชีวิตทราบเป็นระยะ

๓.๓.๒ ให้เร่งรัดกำหนดนโยบายและมาตรการฟื้นฟูและเยียวยาด้านร่างกายและจิตใจ แก่ผู้เสียหาย และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการช่วยเหลือเยียวยาผู้เสียหายด้านการเงินและจิตใจ รวมถึงการฟื้นฟูระยะยาวทางการแพทย์ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ซึ่งอย่างน้อยต้องครอบคลุมตามมาตรฐานขั้นต่ำว่าด้วยการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทรมานตามอนุสัญญาฯ ประกอบความเห็นทั่วไปฉบับที่ ๓ ของคณะกรรมการประจำอนุสัญญาฯ และหลักการพื้นฐานและแนวทางว่าด้วยการเยียวยาผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง และกว้างขวางของสหประชาชาติ

๓.๓.๓ ให้พัฒนาแนวทางหรือวิธีการสืบสวนกรณีคนไทยที่อาศัยอยู่นอกราชอาณาจักรไทย ถูกกระทำความผิดหรือถูกบังคับให้หายสาบสูญ ด้วยการกำหนดนโยบาย แผนงาน หรือมาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวให้เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓.๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้จัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี แบ่งออกเป็น ๒ ประเด็นดังนี้

๓.๔.๑ ประกาศยอมรับอำนาจของคณะกรรมการสหประชาชาติว่าด้วยการบังคับให้หายสาบสูญ ตามข้อบทที่ ๓๑ และข้อบทที่ ๓๒ ของอนุสัญญาฯ (การรับและพิจารณาคำร้องเรียน จากปัจเจกบุคคลที่อยู่ภายใต้อำนาจของรัฐภาคีและจากรัฐภาคีหนึ่งที่กำลังอ้างอีกรัฐภาคีหนึ่งว่าไม่ได้ปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ) รวมทั้งเรียกร้องให้ยกเลิกการตั้งข้อสงวนตามข้อบทที่ ๔๒ (การนำข้อพิพาทระหว่างรัฐเข้าสู่การพิจารณาโดยศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ) ด้วย เนื่องจากไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของอนุสัญญาฯ

๓.๔.๒ ให้สัถยابันต่อพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมาน และการปฏิบัติ หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (OPCAT) และให้มีการอนุวัติกฎหมายภายในประเทศตามอนุสัญญาฯ ดังกล่าว อย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งรวมถึงการจัดตั้งกลไกป้องกันการทรมานระดับชาติด้วย

๔. ประโยชน์และผลกระทบ

ประเทศไทยได้มีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำ ให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นเครื่องมือที่สำคัญในดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้ว และการยืนยันตามทำที่เดิมกรณีข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรีทั้งสองข้อก็เป็นการปฏิบัติตามมติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวไปแล้ว อย่างไรก็ตาม ในอนาคตหากหน่วยงานต่างๆ มีความพร้อมต่อการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะฯ ย่อมสามารถ ทบทวนทำที่ดังกล่าวได้ต่อไป

๕. คำใช้จ่าย...

๕. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา หรือการสูญเสียรายได้

ไม่มี

๖. ความเห็นหรือความเห็นชอบอนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๖.๑ กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ขอนำเรียนข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อ ๓.๒ และ ๓.๓ ดังนี้

๖.๑.๑ มาตรการทางกฎหมาย

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุญคนสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ โดยสาระสำคัญของพระราชบัญญัติฯ ได้นำหลักการของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติ หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรี และอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ มาบัญญัติไว้อย่างครอบคลุมและครบถ้วนโดยเฉพาะสิทธิที่จะได้รับความจริง (Right to know the truth) ซึ่งกำหนดให้มีการสืบสวนจนกว่าจะพบบุคคลซึ่งถูกกระทำให้นุญคนสูญหาย ทราบพฤติการณ์การกระทำผิด และรู้ตัวผู้กระทำความผิดด้วย (มาตรา ๑๐) โดยมาตรการดังกล่าวขยายไปถึงการกระทำให้นุญคนสูญหายที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัติฯ มีผลบังคับใช้อีกด้วย (มาตรา ๔๓) ทั้งนี้ เพื่อให้การคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ

๖.๑.๒ มาตรการทางนโยบายและการบริหาร

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุญคนสูญหาย ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการติดตามและตรวจสอบการกระทำให้นุญคนสูญหายในต่างประเทศขึ้น ๑ คณะ (คำสั่งคณะกรรมการฯ ที่ ๖/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๗) เพื่อปฏิบัติการติดตามตรวจสอบกรณีบุคคลสัญชาติไทยที่สูญหายในต่างประเทศ ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ชุดนี้ มีหน้าที่พิจารณาดำเนินการ และติดตามกรณีการบังคับสูญหายบุคคลที่พำนักอาศัยในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อขอสิทธิทางการเมืองทั้ง ๙ รายด้วย

๖.๑.๓ มาตรการช่วยเหลือเยียวยา

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุญคนสูญหาย ได้ยกร่างระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุญคนสูญหายว่าด้วยการช่วยเหลือเยียวยา และฟื้นฟูผู้เสียหาย พ.ศ. เรียบร้อยแล้ว โดยการช่วยเหลือเยียวยาตามร่างระเบียบฯ ดังกล่าว ไม่ได้ทับซ้อนกับการเยียวยาความเสียหายทางแพ่งโดยผู้กระทำความผิด แต่เป็นการวางหลักการช่วยเหลือเยียวยาตามมาตรฐานสากล กล่าวคือ เป็นการช่วยเหลือเยียวยาเชิงสิทธิมนุษยชนโดยรัฐ ซึ่งเน้นกระบวนการที่รวดเร็วและไม่ต้องรอผลทางคดี ดังนั้น เมื่อคณะอนุกรรมการช่วยเหลือเยียวยาผู้เสียหายจากการทรมานและการกระทำให้นุญคนสูญหายพิจารณาจากหลักฐานที่มีอยู่และได้ตรวจสอบแล้ว มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำความผิดประกอบความผิดตามพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ผู้เสียหาย รวมทั้งญาติและครอบครัวผู้เสียหายจากการถูกกระทำทรมาน หรือถูกกระทำการที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือถูกกระทำให้นุญคนสูญหาย ย่อมได้รับการช่วยเหลือเยียวยา

ทั้งใน...

ทั้งในรูปแบบที่เป็นตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงินตามร่างระเบียบฯ ทั้งนี้ ปัจจุบัน ร่างระเบียบฯ ดังกล่าวอยู่ระหว่างรอการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง ก่อนนำไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

๖.๒ กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ได้จัดการประชุมเพื่อพิจารณาข้อเสนอแนะกรณีการบังคับสูญหายบุคคลที่พำนักอาศัยในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อขอสิทธิทางการเมือง เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๗ ระหว่างเวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุม ๕ - ๐๑ อาคารกระทรวงยุติธรรม และผ่านระบบ Cisco Webex Meeting ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากกระทรวงกลาโหม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงแรงงาน สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด โดยมีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม เป็นฝ่ายเลขานุการ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรีตามข้อ ๓.๕ เรียบร้อยแล้ว โดยสรุปมติที่ประชุมได้ดังนี้

๖.๒.๑ กรณีข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีตามข้อ ๓.๔.๑ แบ่งออกเป็น ๒ กรณีดังนี้

(๑) ข้อเสนอให้ประกาศยอมรับอำนาจของคณะกรรมการสหประชาชาติว่าด้วยการบังคับให้หายสาบสูญ ตามข้อบทที่ ๓๑ และข้อบทที่ ๓๒ ของอนุสัญญาฯ : ที่ประชุมเสียงส่วนใหญ่มีมติยืนยันท่าทีเดิมในการไม่ประกาศยอมรับอำนาจของคณะกรรมการสหประชาชาติฯ ต่อข้อบทที่ ๓๑ และข้อบทที่ ๓๒ (การรับและพิจารณาคำร้องเรียนจากปัจเจกบุคคลที่อยู่ภายใต้อำนาจของรัฐภาคีและจากรัฐภาคีหนึ่งที่ถูกกล่าวอ้างอีกรัฐภาคีหนึ่งว่าไม่ได้ปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ) โดยยืนยันตามมติที่ประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ และการประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาจัดทำข้อสงวนและคำแถลงตีความต่ออนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เนื่องจากการไม่ประกาศยอมรับอำนาจของคณะกรรมการสหประชาชาติฯ ตามข้อบทฯ ดังกล่าว ไม่ได้ถือเป็นการลดทอนความตั้งใจจริงของไทยในการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ หากแต่เป็นการยืนยันถึงอำนาจอธิปไตยแห่งรัฐในการจัดการกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งมีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุญยอม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นเครื่องมือที่สำคัญในดำเนินการ และหากในอนาคตประสงค์ที่จะประกาศยอมรับอำนาจของคณะกรรมการสหประชาชาติฯ ตามข้อบททั้งสอง จะต้องมีการศึกษารายละเอียดต่าง ๆ อย่างรอบด้านต่อไป

(๒) ข้อเสนอให้ยกเลิกการตั้งข้อสงวนตามข้อบทที่ ๔๒ ของอนุสัญญาฯ : ที่ประชุมมีมติยืนยันตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเกี่ยวกับการจัดทำข้อสงวนเพื่อเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญของกระทรวงยุติธรรม แล้วลงมติเป็นหลักการให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดว่าในกรณีที่มีความจำเป็นต้องจัดทำหนังสือสัญญาซึ่งมีข้อบทให้อำนาจศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (International Court of Justice : ICJ) มีเขตอำนาจเหนือข้อพิพาทตามหนังสือสัญญานั้น ให้จัดทำข้อสงวนไม่รับอำนาจของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศไว้ทุกเรื่อง เพื่อมิให้กระทบต่ออำนาจอธิปไตยของชาติตามข้อสังเกตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๖.๒ กรณีข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีตามข้อ ๓.๔.๒ ข้อเสนอให้สัถยาบันต่อพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ : ที่ประชุมมีมติยืนยันท่าทีเดิมตามมติของคณะอนุกรรมการประสานการดำเนินงานตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๕ พร้อมทั้งมอบหมายให้กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ให้ความรู้หน่วยงานต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อเตรียมความพร้อมต่อการเข้าเป็นภาคีพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ ต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

๗. ข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

ไม่มี

๘. ข้อเสนอของหน่วยงานของรัฐ/คณะกรรมการเจ้าของเรื่อง

กระทรวงยุติธรรม เห็นสมควรเสนอ เรื่อง ผลการพิจารณาข้อเสนอแนะกรณีการบังคับสูญหายบุคคลที่พำนักอาศัยในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อขอลี้ภัยทางการเมืองให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พันตำรวจเอก

(ทวี สอดส่อง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

โทร. ๐๙ ๕๔๕๗ ๙๕๓๘ (ฉัตรারণ)

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ chattrapphon.d@rlpd.go.th